

ยิ้ม...มหานิยม

นำเสนอเมื่อ : 23 ก.ค. 2551

ยิ้ม...มหานิยม

โดย สมเด็จพระสังฆราช (จวน อุฏฐายี)

มนุษย์มีคุณสมบัติพิเศษอย่างหนึ่งที่ทำให้ไม่ได้อับอายในบรรดาสัตว์ที่มีชีวิตด้วยกัน สิ่งนั้นก็คือ “ยิ้ม” สัตว์โลกทุกชนิดที่ยกย่องว่ากันว่า เป็นสัตว์ฉลาดและฝึกหัดได้นานัปการ แต่ฝึกให้ “ยิ้ม” ไม่ได้ ยิ้มของคนซื้อหาไม่ได้ ยิ้มเป็นเครื่องดึงดูดใจคนเขาให้ไกลปราศจากความระแวง ยิ้มสามารถเป็นเกราะป้องกันภัยให้แก่ตนเองได้ด้วย แต่ต้องเป็นยิ้มตามปกติ มิใช่ยิ้มอย่างละคร ลิเก ที่ไปรอยยิ้มไปรอบๆ เวที เพราะนั่นเป็นยิ้มที่แต่งขึ้น ยิ้มแท้ต้องเป็นยิ้มที่เกิดจากใจจริง มีลักษณะที่เบิกบาน เยือกเย็น สดชื่น เป็นเครื่องดับและบรรเทาทุกข์ขรอนได้ ทำให้ผู้ยิ้มเป็นคนมีสติยังคิด ไม่ผลุนผลัน เมื่อฝ่ายหนึ่งหน้าบึ้งมาหา อีกฝ่ายหนึ่งยิ้มรับ เหตุร้ายย่อมกลายเป็นดี

โบราณท่านจึงให้ยิ้มไว้ก่อนเสมอ ยิ้มได้เมื่อภัยมา ย่อมช่วยให้เกิดสติ ไม่ตื่นตระหนก ความในเหตุอันใดที่เกิดขึ้น ยิ้มจึงส่งเสริมให้เป็นคนมีสติ ตรงข้ามกับความโกรธซึ่งทำให้ขาดสติ ไร้ความยังคิด ยิ้มไม่ต้องลงทุนซื้อหา แต่มีอยู่แล้วประจำตัวทุกคน เหมือนมีอาวุธในตัว ต้องหมั่นขบโลมนำมันกันสนิมไว้ อย่าปล่อยให้สนิมจับจนผิดไม่คล่องแคล่วทันท่วงที คนที่ยิ้มยากเพราะไม่เคยยิ้ม ถึงคราวยิ้ม ย่อมยิ้มไม่ออก จึงควรต้องหัดยิ้มไว้เสมอๆ “ยิ้มได้และยิ้มเป็นจะช่วยให้อภัยและสบายใจ” ดังคำที่ว่า ยิ้มง่าย สบายทัก รักผู้อื่น ตื่นอยู่เสมอ แล้วจักมีความสุขใจโดยแท้จริง

จากหนังสือ ๕๐ คติธรรมจากแสงธรรม

โดย สมเด็จพระอริยวงศาคตญาณ สมเด็จพระสังฆราช (จวน อุฏฐายี)

แหล่งที่มาจากธรรมจักรดอทเน็ต